

29 września w Kościele katolickim na Białorusi jest obchodzone patronalne święto św. Michała Archanioła. Ma ono w tym roku szczególny wymiar: 20 lat temu w październiku 1989 roku papież Jan Paweł II konsekrował w Rzymie ks. bpa Tadeusza Kondrusiewicza i mianował go administratorem apostolskim katolików Białorusi, początkując w ten sposób proces odnowy życia religijnego i struktur kościelnych na ziemiach Białorusi.

Opieka patrona wszystkich katolików Białorusi, ustanowionego po erekcji struktur kościelnych, sprawiła, że Kościół w naszym kraju dynamicznie się rozwijał. Warto przypomnieć, że w 1990 roku w Grodnie zostało otwarte Wyższe Seminarium Duchowne (współpatronem jest św. Michał Archanioł), w którym po 18 latach działalności wyświęcono 173 księży. W 1991 roku utworzono Metropolię Mińsko-Mohylewską, w skład której weszły: archidiecezja Mińsko-Mohylewska, diecezje Pińska i Grodzieńska, a od roku 1997 - Witebska. Lata dziewięćdziesiąte to również czas renowacji i odbudowy kompletnie zburzonych, mocno zdewastowanych świątyń katolickich, odzyskanych przez Kościół. †

Wśród ważnych wydarzeń w życiu Kościoła Katolickiego na Białorusi w ostatnich dziesięcioleciach należy wymienić nawiązanie w listopadzie 1992 r. stosunków dyplomatycznych między Stolicą Apostolską i Republiką Białoruś oraz związaną z tym obecność nuncjusza apostolskiego na Białorusi. Dziś trwają też rozmowy w sprawie konkordatu między Republiką Białoruś a Watykanem.

28 лістапада 1998 г. была ўтворана Канферэнцыя Католическіх Біскупаў Беларусі, старшынёй якой з'яўляецца ў другім скліканні ардынарый Гродзенскай дыяцэзіі біскуп Аляксандр Кашкевіч. 12 верасня 2001 г. пасля 62 гадоў перапынка была адкрыта Міждыяцэзіяльная Вышэйшая Духовная семінарыя ў Пінску.

28 listopada 1998 r. nastąpiła erekcja Konferencji Biskupów Katolickich na Białorusi, której przewodniczy w drugiej kadencji ordynariusz grodzieński ks. bp Aleksander Kaszkiewicz. Natomiast 12 września 2001 roku po 62-u letnie przerwie zostało otwarte Międzydiecezjalne Wyższe Seminarium Duchowne w Pińsku.

Ważnym czynnikiem odnowy życia religijnego, a zwłaszcza kultu Maryjnego na Białorusi, stało erygowanie z woli Papieża Bazylik Mniejszych: w Grodnie, Budślawiu i Pińsku (1991-1996) oraz ukoronowane koronami Papieskimi cudownych obrazów NMP: w Brześciu, Lahiszynie, Budślawiu, Grodnie, Mińsku, Gudohajach, Trokielach i Brasławiu (1996-2009).

Św. Michał Archanioł – pogromca szatana i obrońca Kościoła
archaniołów stojących przed obliczem Boga.

Michał to jeden z

☐☐☐ **Imię Mikael znaczy „któż jak Bóg”. Według tradycji, kiedy Lucyfer zbuntował się przeciwko Panu Bogu i do buntu namówił część aniołów, wtedy miał wystąpić archanioł Michał i z okrzykiem: «Któż jak Bóg» wypowiedzieć wojnę szatanom.**

W ikonografii św. Michał Archanioł przedstawiany jest w tunice i paliuszu, w szacie władcy, jako wojownik w zbroi. Skrzydła św. Michała są najczęściej białe, niekiedy pawie. Włosy upięte opaską lub diademem. Jego atrybutami są: globus, krzyż, laska, lanca, miecz, oszczep, puklerz, szatan w postaci smoka u nóg lub skrępowany, tarcza z napisem: «Quis ut Deus» - «Któż jak Bóg».

W Piśmie Świętym W Piśmie Świętym św. Michał jest wymieniany pięć razy. Z Księgi Daniela dowiadujemy się o walce Michała z innymi książętami w obronie prześladowanego Daniela: „Wtedy przybył mi z pomocą Michał, jeden z pierwszych książąt” (Dn 10, 13). Jest on przedstawiony jako opiekun Izraela: „Oznajmię tobie, co jest napisane w Księdze Prawdy. Nikt zaś nie może mi skutecznie pomóc przeciw nim, z wyjątkiem waszego księcia, Michała” (Dn 10, 21). Tak mówi Prorok o wstawiennictwie i potędze Michała Archanioła. Michał, dzięki nadprzyrodzonej zwycięskiej mocy dla obrony Ludu Bożego, którą posiada od Boga, występuje jako opiekun ludu świętego, sprawiedliwych i świętych, tj. zapisanych w księdze życia.

W Apokalipsie św. Jana Apostoła Michał ukazany jest jako «pogromca Smoka - Szatana» (Ap 12, 7): „I nastąpiła walka na niebie. Michał i jego aniołowie mieli walczyć ze Smokiem. I wystąpił do walki Smok [...] ale nie przemógł” (Ap 12, 7-8). Walkę tę wszczyna Smok, który ma do dyspozycji dwie bestie, z morza i z lądu: bałwochwalcze mocarstwo (przemoc) i fałszywego proroka (symbol walki ideologicznej i kłamliwej propagandy). Obie bestie są narzędziami Smoka w walce z Niewiastą - Kościołem. Walka obejmuje wszystkie napaści i porażki od początku do końca świata, a przewodniczy jej Archanioł Michał.

W Księdze Jozuego Michał Archanioł został przedstawiony z wydobytym mieczem jako wódz wojsk Pana (Joz 5, 13.13). W liście św. Judy Apostoła pojawia się jako walczący z szatanem o ciało Mojżesza (Jud 9). Św. Paweł Apostoł również o nim wspomina (1 Tes 4,16). Kult św. Michała w Kościele

Kult św. Michała Archanioła istniał już w starożytności chrześcijańskiej. Z czasem Jego imię weszło do liturgii mszalnej przy poświęceniu kadzidła i w liturgii pogrzebowej. Św. Michał Archanioł ukazał się także za czasów św. Grzegorza Wielkiego, papieża, w Rzymie podczas

procesji prześlągalnej odprawianej na zamku zwanym odtąd Zamkiem Świętego Anioła i włożył miecz do pochwy na znak, że Bóg odwróci srożący się gniew od ludu rzymskiego. Odtąd dzuma ustała. W Konstantynopolu kult św. Michała był tak żywy, że posiadał on tam już w VI wieku aż 10 poświęconych sobie kościołów, w IX wieku kościołów i klasztorów pod jego wezwaniem było już 15.

Najgłośniejsze sanktuarium ku czci św. Michała Archanioła mieści się we Francji na małej skalistej wysepce, wyrastającej z morza. Jest tam klasztor benedyktynów. Tam - jak głosi podanie - w roku 708 trzy razy pojawił się św. Michał biskupowi z Arsanches - św. Aubertowi.

Św. Michał był uważany za głównego patrona i opiekuna Izraela. W Nowym Testamencie doznawał czci jako szczególny opiekun Kościoła. Papież Leon XIII ustanowił osobną modlitwę, którą kapłani odmawiali po Mszy świętej z ludem do św. Michała o opiekę nad Kościołem. Św. Michała obrały sobie za szczególnego patrona m. in. Niemcy i Austria. Jest on księciem aniołów, któremu Bóg powierza zadania wymagające szczególnej siły. Wstawia się u Boga za ludźmi, jest aniołem stróżem ludu chrześcijańskiego. Stoi u wezglowia umierających, którym następnie towarzyszy w drodze do wieczności. Łączy się z tym jego patronat nad kaplicami cmentarnymi. Artyści przedstawiają go z wagą do odmierzenia dobrych uczynków.

Według Złotej Legendy średniowiecznego kaznodziei Jakuba de Voragine, Archanioł Michał z polecenia Pana Boga karze plagami Egipt, rozdziela wody Morza Czerwonego, prowadzi naród wybrany przez piaski pustyni do Ziemi Obiecanej. W dniu ostatecznym powinien na Górze Oliwnej zabić Antychrysta i dźwiękiem swej trąby wskrzeszać zmarłych. Kult św. Michała w Diecezji Grodzieńskiej

W Diecezji Grodzieńskiej są dwa zgromadzenia zakonne pod wezwaniem Św. Michała: michaelici i michaelitki.

O wielkiej czci, jakiej kiedyś na naszych ziemiach doznał św. Michał, świadczą parafie pod jego wezwaniem: parafia św. Michała Archanioła w Nowogródku, Oszmianach, Smorgoniach, Skrundziach(dek. Zdzięcioł), Łukonicy(dek. Słonim), Michaliszkach(dek. Ostrowiec), Białogrudzie i Niecieczy(dek. Lida). Obraz św. Michała znajduje się w wielu kościołach naszej Diecezji.